

קוֹנְטֵרַס

אֵינֶךָ כְּשֶׁלּוֹן

יְעוֹדֵד אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּעֵצְבוֹת
וּבְמַרְירוֹת, וְלֹא יַחְזִיק עֲצָמוֹ לְכִשְׁלוֹן בְּחַיָּיו, וַיִּגְלֶה
עֲצוֹת נִפְלְאוֹת, אִיךָ לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת
וְהַנְּפִילוֹת שְׁלוֹ לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׁיִזְכֶּה לְהַפְּלִל
בּוֹ יְתָבָרְךָ.

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵךְ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוֹ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֵסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵךְ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נַתָּן מִבְּרֵסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

מוהרא"ש נ"י רגיל לחזק בחורים צעירים,
ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך
ואמונה בעצמם, שידעו שאינם פשלון; כי
בדרך כלל בני הנעורים נשברים מאד מאד
בקלות, כי נדמה להם שכבר לא יצליחו
בתייהם, והם הפשלון הכי גדול בתיים.
ועל-כן הוא מחזקם עד מאד בנקדה זו,
להראות להם שאינם פשלון, ואדרבה, כל
זמן שאדם עדין צעיר, הוא יכול לתקן את
הכל; אשרי מי ששם לבבו ומטה אָזְנוֹ אֶל
דבריו.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרלט)

קוּנְטָרס אַיִנֶּךָ כְּשֶׁלוֹן

.א.

רֵאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַף פַּעַם אֶל תִּשָּׁבֵר מִכָּל מָה
שְׁמַגִּיבִים אוֹ עוֹרְכִים בְּקֶרֶת עָלֶיךָ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה
כּוֹאֵב לְךָ מְאֹד, עַד שֶׁאַתָּה נוֹפֵל בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן,
וְנִדְמָה לְךָ שֶׁאַתָּה כְּשֶׁלוֹן. וּבְאַמֶּת הַכֹּל טְעוּת, כִּי
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁבַדוֹר הַזֶּה מְפָרְסֵם אֶת אֲמִתּוֹ
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה, שְׁמַגְלֶה
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלְיוֹ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וְשֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה בְּשׁוֹם פָּנִים
אֶפֶן; כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה
נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְצָרִיכִים לִידַע שְׁכֵשֵׁם שְׂאִין

עליה לעולם, כי "לגדלתו אין חקר" (תהלים קמה, ג),
 כמו־כן ממש אין ירידה בעולם, הינו שאפלו אם
 נדמה לאדם שהוא במדרגה תחתונה מאד, שאין
 למטה ממנה, אף-על-פי-כן אסור לו להתיאש,
 וצריך לחתור ולבקש עדין אולי יש תקנה; כי באמת
 אין שום יאוש בעולם כלל, כי רבים רחמיו וחסדיו
 יתברך עד אין חקר, אבל אי אפשר להגיע לידיעות
 אלו אלא כשזוכים להתקרב אל הצדיק הגדול
 במעלה נוראה ונפלאה מאד, אשר הקדוש-ברוך-
 הוא שולח בכל דור ודור צדיק אמת, שזכה על-ידי
 תקף יגיעתו בעבודת השם יתברך, להשיג השגות
 אלקות במדרגה עליונה מאד, ואינו מסתפק
 בידיעות שכבר יודע, אלא מחפש ומבקש להשיג
 יותר ויותר השגות אלקות, והוא יודע שעדין לא
 התחיל כלל, ובכח הנה שהוא עולה יותר למעלה
 למעלה ברום גבהי מרומים, שמדבק את עצמו
 לגמרי באין סוף ברוך הוא, יש בכחו לרדת יותר
 ויותר אל כל הירודים והנפולים והנשלקים,
 שמיאשים כבר מחייהם, ונדמה להם שהם פשוֹן
 בחיים, וכאלו כבר אין צריכים אותם, הוא מגלה
 להם גם-כן מעצם השגותיו בהשגות אלקות,

ומחֲדיר בָּהֶם בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׂיִדְעוּ שְׂאִינָם פֿשֿלון; כִּי מַעֲלוֹת הַצְּדִיק הַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא מְאֹד, שְׁכַל מַה שֶּׁהוּא מַשִּׁיג יוֹתֵר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא גְּדֻלַּת רַחֲמָיו וְחֶסְדָּיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְהַאִיר הָאֵמֶת גַּם בְּתַכְלִית הַדְּיוּטָה הַתַּחְתּוֹנָה, לְעוֹרְרָם גַּם-כֵּן, וּמַגְלֶה שְׂעֵדִין יֵשׁ לִירוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְשֻׁלְכִים תַּקְנָה טוֹבָה לְתַקֵּן הַכֹּל.

וְלַכֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה גַם רְאֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הַזֶּה הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְהוּא יַגְלֶה לָךְ, שֶׁ"אִינְךָ פֿשֿלון", וְאַתָּה יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְּקוֹם שֶׁבוֹ אַתָּה נִמְצָא, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא בְּנִקְל לְהַגִּיעַ אֶל צְדִיק קְדוֹשׁ כָּזֶה, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי חֲטָאֶיךָ וְעוֹנוֹתֶיךָ וּפְשָׁעֶיךָ הַמְרַבִּים, שְׁחַטָּאת, עֲוִיתָ וּפְשַׁעְתָּ נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי אֲכִילַת טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, חֲלוּל שַׁבָּת וְגִלּוּי עֲרִיוֹת וּפְגָם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְאַחֲזוּ בְּךָ הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרָא אַחֲרָא שְׂרוּצִים לְמַנַּע אוֹתָךְ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הַזֶּה הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, שְׂיָכוֹל לְהִרְאוֹת לָךְ אֵיךְ "אִינְךָ פֿשֿלון",

ואיך גם אתה יכול לחזור בתשובה אליו יתברך,
ולהיות נעשה כלי להשגות אלקות.

אבל צריכים לסבל בזיונות ושפיכות דמים קדם
שזוכים להתקרב אל הצדיק האמת הזה; כי הצדיק
הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, הוא נקרא
הנקדה העליונה, ואדם שמנח בעמקא דתהומא
רבא, במקומות הנמוכים והשפלים, הירוודים
והנפולים נקרא הנקדה התחתונה, וכשהנקדה
התחתונה רוצה להתחבר אל הנקדה העליונה, אי
אפשר אלא על-ידי הזיונות ושפיכות הדמים,
שהאדם צריך לסבל בשביל להתקרב אל הצדיק; כי
זה עקר תשובתו ותקונו, ואדרבה על-ידי-זה בעצמו
שבאים עליו בזיונות ושפיכות דמים, על שהוא
אוהב את עצמו בצדיק האמת, מזה בעצמו ראו לו
להבין שעדין יש לו תקנה גדולה ואחרית טובה
לתקן את כל מה שחטא ופגם בזה העולם, מאחר
שזוכה לסבל בזיונות ושפיכות דמים בשביל לאחז
את עצמו בנקדה העליונה. ובזה יש סוד עמק עמק
מי ימצאנו, הינו כי באות א' כלול סוד אלופו של
עולם, הינו הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו

אינה בשלון

קצה

נמצא, והכל לכל אלקות גמור, דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון. ואות א' כלולה משלש בחינות, נקדה עליונה ונקדה תחתונה, ובאמצע קו, הינו נקדה עליונה אלו השגות הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שמשגי אלקותו יתברך במדרגה הכי גבוהה, איך שהכל לכל אלקות גמור, והנקדה התחתונה זה האדם שנפל בעמקי דנוקבא דתהומא רבא, ומנח בחשך ובסתר, בבור שחת מרב מעשיו המגנים, והקו שמקשר בין הנקדה התחתונה לנקדה העליונה זו הבושה והמניעות והעכובים, שצריכים לסבל, עד שזוכים לקשר את הנקדה התחתונה אל הנקדה העליונה, הינו שאדם יזכה להתקרב אל הצדיק האמת, וזה כלל הנסיונות שיש לאדם בזה העולם; כי הקו הזה עומד עקם, כמו סלם המצב ארצה וראשו מגיע השמימה, הינו כי הקדוש-ברוך-הוא שולח בכל דור ודור צדיק אמת, שטרח ויגע ימים ושנים בעבודתו יתברך, עד שהגיע אל מדרגות נוראות ונפלאות עד מאד בהשגות אלקותו יתברך, וככל שעולה מעלה מעלה, ומשיג רחמיו וחסדיו יתברך, כמו-כן נכנסת בו תשוקה עצומה לרדת

מטה מטה אל בני העולם, שהם מנחים ביאוש
 ובדפאון עמק, וחושבים שהם כשלוך מחלט, וכאלו
 אין להם שום תקנה, והצדיק יורד אליהם, ומפיח
 בהם רוח חיים ודעת ושכל להבין ולהשפיל שגם
 להם יש עדין תקנה טובה לתקן את הכל, ואם
 הנקדה התחתונה מתחלת לקבל את דבריה של
 הנקדה העליונה, הינו אלו בני האדם שיורדו ונפלו
 ונכשלו בעוונותיהם מקבלים את דברי הצדיק
 האמת שהוריד את עצמו אליהם, ומתחילים לעלות
 על הקו שהוא הסלם, ואף שזה לוקח להם זמן שלב
 אחר שלב, ובין כך סובלים בזיונות ושפיכות דמים,
 חרופים וגדופים מבני אדם שבאים לבלבלם
 בספקות ועקמומיות כאלו לא כדאי להיות מקרבים
 אל הצדיק האמת, וכדומה כל מיני פתויים והסתות
 שמפתים ומסיתים ומדיחים נגד זה הצדיק, והם
 עומדים בנסיון הזה, ואינם מסתכלים על שום מונע
 ומעכב המצוי בעולם, אלא עומדים חזקים בדעתם,
 על-ידי-זה נשלמת אות א' — הנקדה העליונה
 והנקדה התחתונה מתחברות על-ידי הקו האמצעי,
 שזו אות א'. ונתגלה לאדם שהוא איננו כשלוך, אלא
 גם בו מאיר אלופו של עולם; ועל-כן אהובי, בני

אינה פשלוֹן

קצו

היָקָר, עָלֶיךָ לְדַעַת, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עָבְרוּ עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ
מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלֶּה, וְנִדְמָה לְךָ כְּאִלּוּ אָבַד מְנוּס
וְתִקְנָה מִמֶּךָ, וְכֵלָם אוֹמְרִים לְךָ שְׂאֵתָה כְּשִׁלוֹן, וְאַתָּה
בְּעֶצְמְךָ מְרַגֵּישׁ כֶּף, שְׂאִין לְךָ כְּבָר עֲתִיד, וְכֵאֵלּוּ אַתָּה
אָבוּד בְּחַיֶּיךָ, עָלֶיךָ לְהִתְיַשֵּׁב וְלִרְאוֹת מֶה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה
כָּא אֵלֶיךָ צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, הַדְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים
בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מְפָרֵשׁ לְגַמְרֵי מִהֲבֵלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה,
כָּל מַחוּ וּמַחְשַׁבְתּוֹ דְּבוּקִים בְּעֶצְמוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּמִיַּחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים, וְהוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא יוֹרֵד אֵלֶיךָ וּמְרַחֵם
וְחוֹמֵל עַל נַשְׁמָתְךָ, וְרוֹצֵה לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִמְּקוֹמְךָ
הַשָּׁפֵל וְהַבְּזוּי, וְלְהַבִּיאֲךָ בְּחִזְרָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. עָלֶיךָ
לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנִי, כִּי הַשְׁטֵן שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא
יִנִּיחַ לָזֶה, כִּי מֵרְבוּי הָעוֹנוֹנוֹת וְהַחֲטָאִים שֶׁלְךָ בְּרֵאתָ
קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים הָרוֹצִים לְרְאוֹת בְּכִשְׁלוֹנְךָ, וְרוֹצִים
לְרְאוֹת בְּאַבְדָּנְךָ לְגַמְרֵי, אֲזִי הוּא יִתְלַבֵּשׁ בְּבִנֵי אָדָם
הַמְּסִיתִים וּמְדִיחִים אוֹתְךָ לֹא לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק,
וְאִם כְּבָר הִתְקַרְבְּתָּ, הוּא יְסִיתְךָ וְיַדִּיחְךָ שֶׁתְּבַרַח מְזֵה
הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת תִּהְיֶה הַכִּי אִמְלָל וְכִשְׁלוֹן
בְּחַיִּים.

ולכן, אהובי, בני היקר, מאחר שכבר זכית
 להתקרב אל הצדיק האמת, הנורא והנפלא הזה,
 וטעמת את האור כי טוב הוא, וכבר הרגשת גם
 אתה בעצמך השגות אלקות, תלעג לכל אלו
 המסיתים ומדיחים נגד הצדיק האמת, ותברח מהם,
 ותחזיק את עצמך בכל כחך בצדיק האמת, שזהו
 הקו האמצעי, שהוא הסלם המצב ארצה וראשו
 מגיע השמימה, ואף שבין כך עוברות עליך בושות
 וכלימות מחברייך וידידייך אל תסתכל עליהם, אלא
 ראה להסתכל על עצמך, ואז תזכה גם בן לצאת
 מהמקום שנפלת לשם, ותעשה כלי לאין סוף ברוך
 הוא, שיאיר בך א', שהוא אלופו של עולם, ותזכה
 להיות מקשר עם הצדיק כל ימי חייה, והוא יעלה
 ויגביה אותך מעלה מעלה, ויראה לך איך "אינה
 פשלוין", ואדרבה, גם בך יש כחות הנפש עצומים
 להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, וגם לקרב אחרים.
 ובלבד אהובי, בני היקר, שתהיה חזק ואמיץ לא
 לשמע שום הסתות על הצדיק האמת שבדור הזה,
 כי כל אלו המסיתים והמדיחים, הם שלוחי השטן
 והסמ"ך-מ"ם; אשרי מי שזוכה להיות מקרב אל
 הצדיק האמת שבדור הזה, המגלה את אמתת

מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּגִלּוֹי נֹרָא וְנִפְלְא עַד שְׁרִיד וּפְחוֹת
 וְשִׁפּוֹל כְּמוֹנִי, גַּם-כֵּן יִזְכֶּה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֹקוֹת.
 וַיְכוּל לְהִרְאוֹת לִי שְׂאִינִי כְּשֵׁלֹן, אֲלֵא אֲדַרְבֵּה יֵשׁ בִּי
 כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים עַד מְאֹד.

ב.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
 עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, עַד שְׂאִין
 לָךְ אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אִיזָה מִשְׁבָּר וְכְשֵׁלֹן
 בַּחַיִּים, עַד שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁסָּבְלוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה
 עֲלֻבוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, אַכְזָבוֹת וְכְשֵׁלוֹנוֹת
 בַּחַיִּיהֶם, עַד שֶׁהִתְיַאֲשׁוּ כָּבֵד לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לָהֶם
 כְּאִלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְנָה מֵהֶם, וְכֹל זֶה מִחֲמַת רַחוּמֵם
 מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת; כִּי אִם הָיוּ זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל
 הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, אֲזִי הָיָה מֵאִיר גַּם בָּהֶם
 אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי גִדְלַת מַעֲלַת הַצְדִּיק
 הָאֱמֶת שֶׁבְּדוֹר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיק נֹרָא
 וְנִפְלְא מְאֹד, שֶׁהוּא עֲמוּד הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲגִיגָה יב:): כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל

עמוד אַחד וְצַדִּיק שְׁמוֹ; כִּי הַצַּדִּיקִים דְּבָקִים תָּמִיד
 בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יְכוּלִים לָרֶדֶת
 אֶל כָּל הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים, וְלְהַגְבִּיחַ אוֹתָם אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶף שְׂגוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצַּדִּיקִים
 סוּבָלִים יִסּוּרִים קָשִׁים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי מִחֲרָפִים
 וּמִגְדָּפִים אוֹתָם עַל-יְדֵי רָשָׁעִים אַרְוָרִים, כִּי הֵם
 רוֹצִים לְקָרֵב אֶת כָּלֶם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַשְׁטֵן
 שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אוֹתָם עַד מָאֵד, הוּא אֵינוֹ
 רוֹצֶה שְׂבַנֵּי-אָדָם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן מְקִים
 עֲלֵיהֶם לִיצָנִים מְסִיתִים וּמְדִיחִים, שֶׁיִּדְבְּרוּ עֲלֵיהֶם,
 אֲשֶׁר אֵלוֹ הֵם הַיְסוּרִים שֶׁיֵּשׁ לַצַּדִּיקִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,
 וְכַמְּאִמָּר ז"ל (קְדוּשֵׁין מ:): צַדִּיקִים נִמְשָׁלִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה לְאֵילָן שֶׁכֵּלוּ עוֹמֵד בְּמִקּוֹם טְהָרָה וְנוֹפוֹ נוֹטָה
 לְמִקּוֹם טְמֵאָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא יְסוּרִים
 עַל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּדִּי שְׁיִירְשׁוּ הָעוֹלָם הַבָּא;
 הֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים עוֹמְדִים בְּמִקּוֹם טְהָרָה, כִּי
 הֵם דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל יוֹרְדִים
 לְמִקּוֹם טְמֵאָה, כִּדִּי לְהַעֲלוֹת וְלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּעַמְקֵי בְּנוֹקְבָא דְתְּהוּמָא רַבָּא, וְהֵם
 סוּבָלִים יְסוּרִים מֵאֵינְשֵׁי דְלֹא מְעֵלִי בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 וְהַכֹּל כִּדִּי שְׁיִירְשׁוּ הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁיִּשְׁיִיגוּ אַרְחוֹת

חיים השגות אלקות של העולם הבא בעולם הזה. וזו מעלת האדם — שזוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת שבדור הזה, שעל ידו גם עליו יאיר האור אין סוף ברוך הוא. אבל יש נסיון גדול מאד להשאיר אצל הצדיק הזה, הגדול במעלה נוראה ונפלאה, כי כל אדם שחטא בכל מיני חטאים ועוונות, אכילת נבלות וטרפות, חלול שבת וגלוי עריות, פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, נתאחזו בו הקלפות והסטרא אחרא, וקשה וכבד לו לחזור בתשובה שלמה, מאחר שנדבק בו הרע והטמאה, כי הוא מנח בעמקי הקלפות, ולכן הצדיק מכרח להפיל את עצמו לתוך בחינת שנה ולסלק המחין שלו, ויורד בעמקי הקלפות אל אלו הנשמות שנפלו בעוונותיהם, ונתרחקו מהשם יתברך, אשר בשבילם מכרח הצדיק האמת שבדור הזה להוריד את עצמו אליהם, ולסלק את דעתו ותכמתו והשגתו הנפלאה והנוראה, כדי להכניס באלה הירוודים והשפלים אמונה שלמה בו יתברך, ולהחזירם אל השם יתברך. שכל זה הוא בחינת שנה של הצדיק, הינו מה שהצדיק האמת הדבוק באין סוף ברוך הוא עוסק לדבר עם בני האדם שיחזות חלין וספורי

מעשיות ופּטפּוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים, כָּל זֶה הוּא בְּחִינַת שְׁנֵה אָצֵלוּ, וְהַכֹּל הוּא בְּשִׁבִיל לְהַגְבִּיחַ וּלְהָרִים אֶת אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים הַשְּׁפִלִים וְהַנְּבֻזִים, וּלְקַרְבָּם לְהֵשֵׁם יְתָבְרָךְ; כִּי מֵעַצָּם הֵמָּח וְהַשְּׁגָה שֶׁל הַצַּדִּיק, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כָּלֵל, כִּי הוּא דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְנִכְלָל בְּעַצָּם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ מִמָּשׁ, עַד שְׂאִינוֹ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ כְּרַגַּע מִמֶּנּוּ יְתָבְרָךְ, וּמִיַּחַד יַחֲוִדִים קְדוּשִׁים בְּשִׁמוֹתָיו יְתָבְרָךְ. וּמַהֲשָׁגָה הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְבַנֵּי אָדָם שְׁפִלִים לְקַבֵּל, כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֶל דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים כְּאֵלוֹ, עַל-כֵּן הוּא מְכַרַח לְסַלֵּק דַּעְתּוֹ וּלְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שְׁנַפְלוֹ בְּעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּא, בְּעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, וּלְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַנְּשָׁמוֹת שְׁנַפְלוֹ לְשֵׁם עַל-יַדֵּי נִקְדַּת הָאֱמוּנָה שְׂמִכְנִיס בָּהֶם, וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא מְאִיר בָּהֶם דַּעַת וְשִׁכְלָא, כְּדֵי לְחַזְקֵם בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, כְּדֵי שְׂיִתְחַזְקוּ בְּעִבּוּדָתָם, וְיִהְיֶה לָהֶם דַּעַת וְשִׁכְלָא לְהַבִּין שֶׁהֵם אֵינָם כְּשִׁלּוּן בְּחַיִּים, אֶלֶּא אֲדַרְבָּה יְתָחַזְקוּ בְּעִבּוּדָתָם, וְתִהְיֶה לָהֶם אַרְיִכוֹת אֶפְיָם לְעֵבֵר עַל כָּל הַמְּעַכְבִּים וְהַמוֹנְעִים וְהַבְּלוּלִים שְׂבַעוּלָם, וְלֹא יוּכַל לְהַפִּילָם שׁוּם דְּבָר, כִּי הֵשֵׁם יְתָבְרָךְ נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֵין

ירידה בעולם שלא יוכלו לעלות משם, ואז כשהם
 מקבלים את דעת הצדיק האמת שבדור הזה,
 ומתחזקים על-ידי-זה ביותר בעבודת השם יתברך
 ובאמונתו הקדושה, אזי כשהצדיק רואה שנקדת
 האמונה שלו, הינו מה שסלק דעתו וחקמתו ובינתו
 והוריד את עצמו אל אלו הירודים והנפולים,
 ומעשיו הצליחו, וגם עשו פרי, כי כבר זכה
 על-ידי-זה לקרב נפשות ונשמות אליו יתברך, על-
 ידי-זה הוא חוזר בתורה אל מדרגתו העליונה,
 ונכלל במקום שנכלל, ואחר-כך יורד עוד פעם אל
 נוקבא דתהומא רבה, להעלות ולהגביה עוד נשמות.
 וזו עבודת הצדיק האמת שבדור, שיורד אל כל
 המאכזבים מחייהם, אשר כבר חושבים שהם כשלוך
 בחייהם, ושאר פעם לא יוכלו לצאת משם, והוא
 מאיר בהם את השגתו וחקמתו העליונה בהשגות
 אלקות, ומאיר להם, שהם אינם כשלוך בחייהם,
 אדרבה הוא מגלה להם עצות נוראות ונפלאות, איך
 גם הם יכולים לחזור בתשובה, וגם להחזיר אחרים,
 ועל-ידי-זה נעשה יחוד גדול בשמים, כי אצלו
 יתברך מאד מאד יקרה כל נשמה שזוכים לקרב
 אליו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, למסר

אינך כשלוך

את נפשך להתקרב אל הצדיק האמת שבדור הזה, ולהשאיר אצלו, ולא להסתפל על שום מונע ומעכב, מסית ומדיח ומתלוץ ממנו, ואז יתגלה לך שאתה אינך כשלוך, וגם אתה שוה לדברים עליונים, ועל-ידי גדל כחו של הצדיק האמת, גם אתה תוכל לחזור בתשובה, וגם אתה תתעלה בתכלית העליה.

ג.

ראה אהובי, בני היקר, להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה מקרב אל הצדיק האמת שבדור הזה, אשר יש בכחו להאיר בך דעת ושכל עליון, שתדע ש"אינך כשלוך" בחייה; כי רב הצרות והיסורים שעוברים על בני אדם הם רק מחמת שחושבים שהם כשלוך בחיים, וזה הורס להם את חייהם; כי באמת יש בכל אדם כחות עליונים עד מאד, והוא אינו יודע מכוחותיו, כי כל נשמה היא עצם האצילות, שנאצלה מהאין סוף ברוך הוא, ויורדת אל העולם הגשמי והחמרי הזה, כדי לעשות רצונו יתברך, אף בין שירדה הנשמה אל זה העולם, שכחה לגמרי מקום מוצאה, ונכשלה

אינה פשלוֹן

רה

בַּעֲבֹרוֹת חַמּוּרוֹת: בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, חֲלוּל שַׁבַּת, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וּפְגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבַטָּלָה, וְנִתְלַכְלַכָּה בְּכָל מִינֵי טִנְפֹת וְלִכְלוּכִים, עַד שֶׁנֶּחֱשַׁף מִבְּנֵי-אָדָם אֱלוֹ הָאוֹר לְגַמְרֵי, וְנִדְמָה לָהֶם, שֶׁהֵם כְּשֵׁלוֹן בַּחַיִּים, וּמֵהֶם כָּבֹר לֹא יֵצֵא שׁוֹם דָּבָר. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחוּם וַחֲנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וַחֲפִיץ חֶסֶד, וְרוֹצֵה שְׁבִינּוֹ יַחְזְרוּ אֵלָיו, וְלִכְן שׁוֹלַח בְּכָל יוֹר וְדוֹר צַדִּיק אֲמֵתִי הַנִּכְלָל בּוֹ לְגַמְרֵי, שִׁיאִיר בְּכָל אֱלֹהֵי הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַנִּכְשָׁלִים חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת, שֶׁכָּל וְהַבְּנָה, שִׁיבִינוּ וְיִשְׁפִּילוּ וְיִדְעוּ, אֲשֶׁר אֵינָם כְּשֵׁלוֹן, וּמִכְנִיס בָּהֶם עֵדוּד וַחֲזִיק, שִׁיתְעוֹדְדוּ וְיִתְחַזְּקוּ וְלֹא יִתְאַשּׁוּ, וְיַחְזְרוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁבַּדוֹר הַזֶּה מְגַלֶּה לָהֶם יַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְשִׁיְהִיו סְבָלָנִיִּים בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אוֹרֵךְ זְמַן רַב עַד שֶׁיִּכּוֹלִים גַּם כֵּן לְהִיּוֹת כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא; כִּי כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, עַד שֶׁעוֹשִׂים כְּלִי, הָאֵמֵן וְהַבְּעַל מְלָאכָה מְתִיגְעִים הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד בְּעֲשִׂית הַכְּלִי, וְאוֹרֵךְ לָהֶם זְמַן רַב, עַד שֶׁהַכְּלִי יֵצֵא כְּלִי נִפְלֵא מְאֹד הָרְאוּי לְהִיּוֹת מְנַח עַל שְׁלַחַן מְלָכִים, כְּמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מְזִה הַצַּדִּיק הָאֲמֵת

אינה פֿשלוֹן

שְׁבֻכָּל דוֹר וְדוֹר, הָעוֹסֵק לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לוֹקֵחַ לוֹ זְמַן רַב עַד שֶׁעוֹשֶׂה מֵהָאָדָם כְּלִי שִׁינְיָה מוֹכֵן לְקַבֵּל בּוֹ הָאֲרֶת אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל כָּל הַנִּפְשׁוֹת הִירוּדוֹת וְהַנְּפֹלוֹת, וּמְלַבֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּמְכַסֶּה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי פְסוּיִים, וּמְדַבֵּר וּמְפַטְפֵט אֶתֶם כָּל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל מַה בְּכֶךְ וְסְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, הַכֹּל לְכַל כְּדֵי לַעֲשׂוֹת גַּם מֵהֶם כְּלִים יָפִים, שֶׁיּוּכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הָאֲרֶת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְכִמוֹ שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת הַבַּעַל מְלֹאכָה שֶׁעוֹשֶׂה אֶת הַכְּלִי סוּבֵל הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי פְעָמִים רַבּוֹת נִפְצָע וְנִחְתָּף בְּיָדוֹ, אוֹ מְקַבֵּל מִכָּה בְּעֵת מְלֹאכְתּוֹ וְנִשְׁפָּף דָּמוֹ, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִזֶּה גַם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הָעוֹסֵק לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, סוּבֵל חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים מֵאִינִשֵׁי דָּלָא מְעַלִּי, הַמְּסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת אֱלוֹ הַנִּפְשׁוֹת וְהַנִּשְׁמוֹת שֶׁיִּתְרַחֲקוּ מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהִתְחִיל לְקָרְבָם. וְהַכֹּל לְמַעַן הַבְּחִירָה.

וְלָכֵן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר עוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שֶׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים, אֲכַזְבוֹת גְּדוּלוֹת עוֹבְרוֹת עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ,

ונדמה לך שאַתָּה מלא כשלונוֹת, ראה להחזיק בצדיק האמת שבדור הזה, המגלה לך ש"אינך כשלוך", ותחזיק מעמד לא לברח ממנו אפלו שמסיתים ומדיחים אותך להתרחק ממנו, אַתָּה תהיה חזק ואמיץ מאד לא להשבר, ואז נכון לך יהיה בטוח, שתזכה להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, וגם עליך יאיר האור אין סוף ברוך הוא, ותהיה נכלל בחי החיים בו יתברך, כי גדל מעלת נפלאות הצדיק האמת שבדור הזה, אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי הוא נשלח מהקדוש-ברוך-הוא, כדי לעורר לחזק ולשמח את כל הנפשות הירודות והנפולות, ולקרבם אליו יתברך; ולכן אשרי מי שמסלק את חכמתו ובינתו ודעתו הפגומה, ומתקרב אל הצדיק האמת שבדור הזה, ומקבל את כל דבריו כפי שהם, ואז יהיה בטוח שיקבל את הדעת האמת, שהוא איננו כשלוך, אלא יש בו כחות עצומים לחזר אליו יתברך, ולהחזיר גם נשמות אחרות אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כפי גדלת הצדיק האמת הנכלל באין סוף ברוך הוא, ועולה תמיד מעלה מעלה, הוא יכול לרדת גם מטה מטה, להאיר לכל הנשמות ולגלות להם דרכים אין להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא;

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב וּמְקַשֵּׁר אֶל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, וְלִקְבֹּל אֶת כָּל דְּבָרָיו עַל
כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה, וְלֹא יִטֶּה מִדְּבָרָיו — לֹא
לְיָמִין וְלֹא לְשְׂמָאל, וְיִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חַכְמִים, אֲזַ
יִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַם בְּזֶה הָעוֹלָם.

ד.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אַהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁעַקֵּר הַנְּסִיוֹן
לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִשְׁבְּרוּ אוֹתוֹ בְּנֵי-אָדָם,
הַרוֹצִים לְהַכְנִיס בּוֹ כְּאֵלוֹ הוּא "כְּשָׁלוֹן בְּחַיִּים", אֲשֶׁר
זֶה מֵה שְׁשׁוּבֵר אֶת הָאָדָם; כִּי אֵין לָךְ דְּבָר הַיְכּוּל
לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁמַחְדִּירִים בּוֹ שֶׁהוּא
כְּשָׁלוֹן, וְזֶה שֵׁיף לְכֻלָּם — הֵן לְגִדּוּלִים וְהֵן לְקַטְנִים,
כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁאוּמְרִים לְאָדָם: "אַתָּה כְּשָׁלוֹן בְּחַיִּיךְ",
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נוֹפֵל בְּיֹאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן, וְעוֹזֵב אֶת
עֲצָמוֹ, וְצָרִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וּמְתִיאֵשׁ לְגַמְרִי
מִחַיָּיו, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת דְּבָר. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר הַזֶּה,
הַמְּגַלֶּה אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ שְׁאֵין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא מַחְדִּיר בְּטָחוֹן עֲצָמִי בְּכָל

בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׁעֵדִין לֹא אָבְדָה תְּקִנָּתוֹ וְתוֹחַלְתּוֹ מֵהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְעֵדִין יָכוֹל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַת וּפָגַם, וְהוּא
 יִתְבָּרֵךְ חֲפִץ בְּטוֹבָתוֹ, כִּי הוּא אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אָרְךְ
 אַפִּים, וְרַב חֶסֶד, וְצוֹפֵה וּמַבִּיט לְרָשָׁעִים שִׁיחֲזָרוּ
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמָאֵד מְאֹד קָשָׁה
 לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ מִקְּשֶׁר לְצַדִּיק שְׁבִדּוֹר, הַיְכוּל
 לְהַפִּיחַ בְּךָ רוּחַ חַיִּים, וְלְהַחֲדִיר בְּךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם
 יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל; כִּי הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת
 שְׁנִבְרָאוּ מֵעוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים, נִתְּלַבְּשׁוּ בְּבְנֵי-אָדָם
 הַמוֹנְעִים וּמְעַכְבִּים לְבָא אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁבִדּוֹר
 הַזֶּה; וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵה לְפָנֶיךָ, הַחֲזִק
 אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטֵב בַּצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁבִדּוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר
 הוּא יִכְנִיס גַּם בְּךָ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִזְכֶּה לְבִטְחוֹן
 עֲצָמִי, שְׁתַּדַּע שׁ"אֵינְךָ כְּשִׁלּוֹן" בְּחַיֶּיךָ, וְתוּכַל
 לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְשׁוֹם דְּבָר
 שְׁבִעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ
 מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, רַק מוֹסֵר אֶת
 נַפְשׁוֹ וּמִתְאַבֵּק בְּעַפְרֵ רִגְלֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁבִדּוֹר
 הַזֶּה, וּמְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכּוּבִים הַמוֹנְעִים
 וּמְעַכְבִּים אוֹתוֹ מִלְּהִיּוֹת מְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת שְׁבִדּוֹר
 הַזֶּה, וְאֵז בּוֹדָאֵי אַחֲרִיתוֹ תִּהְיֶה טוֹבָה, וְיִהְיֶה דְּבוּק

אינך כשלוך

בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיֵּאִיר עָלָיו אֹר וְזִיו שְׂכִינַת
עֶזוֹ יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד; אֲשֶׁרֵי לוֹ בָּזָה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בִּבְא!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא הָעוֹלָם!